

RAMON CORTS I BLAY

RECÉS D'ADVENT

TRES MEDITACIONS

PARRÒQUIA DE LA PURÍSSIMA CONCEPCIÓ

www.concepcioben.com

BARCELONA 2008

PRIMERA MEDITACIÓ

ALGUNES CARACTERÍSTIQUES DE LA CULTURA D'AVUI

Preguntar-se: ¿Com m'afecta a mi..?

1. ... L'immanentisme

<<Estem immersos en una cultura immanentista>>.¹

("Immanentisme", significa que *Déu no compta res o molt poc* en la vida de les persones; es viu com si Déu no tingués res a dir sobre les meves decisions. No hi ha cap esclatxa transcendent que m'obri al més enllà). Conseqüències:

- ¿Podries subscriure el que de vegades cantem: "És tan a prop meu que quasi bé el puc tocar". ¿Què fas per obrir-te a Déu en la teva vida concret, per notar la seva presència?
- ¿El que fas, ho realitzes tenint una mirada transcendent, superior, sobrenatural?

Vivim tan agitats, plens de nosaltres mateixos, de vegades com marejats per tants embats, opinions...

<<L'Advent cristià ens mou a **fer lloc** perquè Jesús pugui **introduir-se més plenament en les nostre vides**. **EL necessitem**. **L'esperem**. Ell solament ens fa trencar l'estretor d'un món tancat, sense sortida, egoista, **Ell ens obre a Déu, al Pare**.>> (Els bisbes de Catalunya, *A l'alba del nou segle. Carta d'Advent*).

2. ... El silenci de Déu

<<El silenci de Déu cada dia s'anirà fent més dens>>. (Significa: que, a nivell social, costarà més sentir *parlar de Déu*. Això pot dificultar, és clar, la transmissió de la fe, particularment entre els joves.

Alguns voldrien que Déu quedés reduït sols a l'àmbit privat de la consciència individuals.

<<El **silenciament sistemàtic de Déu** o de la seva **absència de tantes propostes de felicitat humana** són factors que, volgutament o no, contribueixen a emboirar o a **afeblir la fe cristiana** d'alguns i la **vida**

¹ Les cites inicials de cada paràgraf solen correspondre al document dels bisbes de la Tarraconense, *Creure en l'evangeli i anunciar-lo amb nou ardor* (2007).

moral>> (Els bisbes de Catalunya, *A l'alba del nou segle. Carta d'Advent*, n. 1).

Conseqüències:

- **¿Com t'afecta a tu el "silenci de Déu en la societat": t'acomplexa, et refreda la fe?**
- **¿Podria passar que, per por o per pressió ambiental, et sumessis tu a aquest "silenci sobre Déu"; això és, que perdessis la capacitat de parlar-ne als qui tens més a prop i als de més lluny?**

<<**Déu és amb nosaltres**, la seva presència té **més força que tots els dubtes**, que totes les **defallences**, que tota la **fatiga** dels homes>>. És el missatge del Nadal. (Els bisbes de Catalunya, *A l'alba del nou segle. Carta d'Advent*, n. 2)-

3. ... La immediatesa

<<Es fa perceptible en la nostra societat una visió immediatista de la vida unida a un cert afany compulsiu de fruir-la a fons i de pressa>>. ("Immediates" significa: Es valora allò que satisfà els interessos personals, ara. Es posen a un costat els principis que poden estructurar la vida i s'actua pel que hi ha.

Conseqüències de l'immediatisme:

- el pragmatisme (es pren com a criteri únic d'elecció, allò que més satisfacció em dóna o el que em complica menys la vida, sense massa plantejaments)
¿Et podria passar a tu, que cerquessis de viure "sense complicar-te la vida"; és a dir, viure sense haver de tenir en compte "principis", conviccions, sense haver de tenir present l'obediència a la fe?
- el consumisme insolidari, que insensibilitza respecte a les necessitats de tota mena –pobresa, vellesa, malaltia, soledat.
¿Et podria passar que el gust d'estar satisfet i tranquil, que el consumisme et portés a ser insolidari?

SEGONA MEDITACIÓ

ALGUNES CARACTERÍSTIQUES DE LA CULTURA D'AVUI

Preguntar-se: ¿Com m'afecta a mi...?.

4. ... La força abassegadora de les sensacions guanyarà terreny.

I tot això anirà en desavantatge de

la reflexió individual

la percepció espiritual

El *consumisme* treu espais de reflexió i de pregària

La *sensualitat* esmussa la *finor espiritual* (el desig de Déu, el desig de progressar en la vida espiritual, la confiança en l'Església...).

<<Reconèixer Déu, present en la nostra vida, comporta **bandejar la idolatria**, no adorar déus que no poden salvar: “<Ningú no és Déu fora de mi”, diu el Senyor (is 45, 21). Per això junt amb l'esperança (de l'Advent) ens cal lucidesa per a **alliberar-nos de tants ídols**, vells i nous, sovint enlluernadors, **que voldrien substituir i ens enfonsen en la decepció**>> (Bisbes de Catalunya, *A l'alba del nou segle. Carta d'Advent*, n. 2).

¿Com t'afecten aquestes observacions?

5. ... La vida de l'Església quedarà lluny de la gent.

Com t'afecta a tu?

- ¿"Sentiràs" amb l'Església? ¿L'Església serà el teu referent?
- ¿Viuràs la vida de l'Església i l'experimentaràs també com una comunitat concreta?
- ¿Viuràs la vida de l'Església, les seves celebracions, en els seus ritmes celebratius (els diumenges, les "vacances de Nadal", les "vacances de Setmana Sant"...)?) ¿o t'adaptaràs a l'ambient en què la vida de l'Església no compta en la vida personal, familiar de molts, fins i tot dels creients?

6. ... El relativisme moral augmentarà

("Relativisme moral" significa: "Ja no sé què està bé i què està malament". Dubto del que m'ha estat ensenyat com a bé i com a mal. Tot ho faig dependre del meu estat d'ànim, "pel que vegi actuaré". I ja dubto fins i tot del que em diu Jesús, quan em parla del que és bo i del que és dolent).

¿Com t'afecta?:

- **¿Deixes que el relativisme moral t'influeixi acríticament?**
El relativisme moral té a veure amb la *pèrdua del sentit del pecat*: ¿et pot passar una cosa semblant?
Però hi ha altres relativismes, p. e., el filosòfic (no és possible conèixer la veritat) o el teològic (vés a saber si els evangelis contenen el que Jesús va dir i va fer, què hi ha de veritat en la vida de Jesús, en la fundació de l'Església...).

- **¿T'afecten aquests altres tipus de relativismes?** És a dir, el relativisme filosòfic i teològic en la vida de la fe.

TERCERA MEDITACIÓ

L'EXPERIÈNCIA DE DÉU
REFER L'EXPERIÈNCIA DE DÉU

LA CONVERSIÓ

1. *L'evangelització*: Tot demana una nova evangelització: Joan Pau II deia: <<L'Església ha d'examinar si aquesta situació (de la fe a Europa) exigeix altre cop la seva activitat missionera>>
2. <<Però, ¿com serà possible aquesta activitat missionera si no tornem de nou al cor de l'Evangelí, si no evitem de claudicar davant els valors dominants>> (Els bisbes de Catalunya, *Creure en l'evangelí i anunciar-lo amb nou ardor* n. 5).
3. *La conversió*. Joan Pau II deia:

<<Que tota l'Església a Europa senti com dirigida a ella l'exhortació i la invitació del Senyor: penedeix-te, converteix-te, i "estigues en vetlla i enforteix tot allò que encara viu, abans no es mori" (Apocalipsi 3,3)>> (*Creure en l'evangelí* n. 8/c).

L'EXPERIÈNCIA DE DÉU

1. Conversió sí, però ¿a què?
2. La pregunta hauria de ser: La conversió sí, però ¿a Qui?
3. Joan Pau II, en començar el tercer mil·lenni, es preguntava *¿Què hem de fer en aquesta nova etapa de la història del cristianisme?* Vet aquí la seva resposta:

<<No, no serà una fórmula el que ens salvarà, sinó una Persona i la certesa que ella ens infon: Sóc amb vosaltres!

No es tracta, doncs, d'inventar un nou programa. El programa ja existeix. És el de sempre, recollit per l'Evangelí i la Tradició. Se centra, en definitiva, en Crist mateix, el qual cal conèixer, estimar i imitar, per viure en ell la vida trinitària, i transformar amb Ell la història.>> (Joan Pau II, *Novo millennio ineunte* n. 29).

4. Conversió sí, però a una Persona.

<<En un context en què la temptació de l'activisme arriba fàcilment a l'àmbit pastoral, es demana als cristians d'Europa que continuïn essent transparència real del Ressuscitat, vint en íntima comunió amb Ell>> (Joan Pau II, *Ecclesia in Europa* n. 28).

Conversió per fer una experiència de Jesucrist que transformi després la meua vida i el meu entorn.

5. ¿Com es fa experiència de Jesucrist?

- a. *La pregària freqüent* (quin tipus de pregària? La *lectio divina* – inclou la lectura de la Paraula, la meditació, el silenci)

<<Es tracta d'obrir espais de **silenci** en el nostre interior... potser de **canviar, en les nostres cavil·lacions, el jo pel Tu**. Aquest Tu, Ell, que per Jesucrist "*il·lumina tots els homes*" (Jn 1,9), **fa la resta. Pregar és un pas capaç de canviar la vida**>> (Bisbes de Catalunya, *A l'alba del nou segle. Carta d'Advent*, n. 4).

- b. *La litúrgia*: la litúrgia mateixa, els temps litúrgics.
c. *Afavorir els espais crítics sobre la meua vida* (la Paraula de Déu ja ho és, la Penitència freqüent i la direcció espiritual).
d. *La direcció espiritual*: És una forma de ser deixebles, de deixar-se corregir. Un espai per a la vida espiritual, però també emocional i intel·lectual, de formació.

<<La pregària, la *lectio divina* escau, particularment, a l'esperit d'aquestes setmanes d'Advent. És com un plugim que amoreix la terra del nostre cor. Lectura, val a dir, acompanyada de reflexió: què m'està dient el Senyor, ara i aquí, amb la seva Paraula? Perquè **si no aprenem a respondre a Déu acabem oblidant-nos d'Ell**>> (Bisbes de Catalunya, *A l'alba del nou segle. Carta d'Advent*, n. 4).

- e. I Déu s'experimenta en els altres, en el seu servei, i en els pobres:

<<Juntament amb el diàleg transcendent per la pregària i l'escolta de la paraula de Déu, us exhortem a un diàleg compromès, **sobretot els pobres, els malalts, els estrangers**. Una actitud que arribi a la **comunicació de béns**>> (*Ibid.*, n. 5)